

10. výroční mezinárodní sraz tatrováků ve Švýcarsku

Setkání organizoval Tatra Register Schweiz a bylo vypsáno jako sraz majitelů Tater a ostatních vozidel československé výroby. Do Rüti nad Curyšským jezerem se sjeli vesměs po vlastní ose účastníci z pěti států. Čekal je bohatý program s tematickými kvizy a samozřejmě nechyběly ani zkoušky zručnosti, ale hlavně nadchly vyjíždky do krásné přírody, návštěva historických míst a obligátní návštěva nedalekého automuzea.

Nemusím podtrhávat, že se tato na Západě málo známá auta setkávala s velkým zájmem kolemjdoucích, kteří se s tatrováky rádi pouštěli do technických diskusí. Bylo překvapující, kolik někteří Švýcaři o Tatře a Ledwinkovi vědí, a tak nezdá se, že přišla na přetřes i spojitost s prvotním Volkswagenem a potažmo i Porschem. Zvláště rád docíruje prezident klubu pan Rothenfluh, hrdý na své znalosti češtiny. Výměna zkušeností a informací o dostupnosti náhradních dílů je podle něho jedním z důležitých úkolů takových srazů. Během diskusí se naproti tomu ukázalo téma Hanzelka a Zikmund spíše jako méně známé, zato Lopraisovy úspěchy s tatrami byly známy kdekomu.

Nejstaršími vozy setkání byly typ II spolu s několika T 57 a tatraplány. Samozřejmě, že nechyběly ani tatro osmičky, nejpočetněji zastoupeny byly šetsetrojky a modelovou řadu uzavřela poslední tatra 700. Pierre Steichen z Luxemburgu je na tatrovácké scéně známý tím, že se svou T 87 a manželkou absolvuje všechny, i ty nejdálší,

srazy po vlastní ose. Ve své sbírce má osm různých tater. Zvláštní atrakcí setkání byl moderní trike s motorem T 603, který oslovil a poutal zraky hlavně mladší generace. Srdce této kreace tvoří do posledního detailu propracovaný motor a jeho kultivovaný zvuk potěšil i technicky méně zainteresované... Felicie pisatele a (spíše zatoulaný) moskvič z východního Německa budily též zaslouženou pozornost.

Nejen mužům se líbila návštěva Automusea Junot, protože jeho uspořádání a stav všech exemplářů byl přímo podmaňující. Pan Junot přišel k penězům jako sedlák prodejem svých cenných stavebních pozemků kolem Curychu. Za relativně krátkou dobu „nainvestoval“ miliony do unikátní sbírky. Kolem stovky aut a další stovky motocyklů jsou rozmístěny ve dvou halách. Nechybí ani početné zastoupení motocyklů Jawa i se sidecarem. Všechny exponáty jsou ve velmi dobrém, často původním stavu. Auta vzácných značek a typů shromáždil Junot – jak jinak – doma, na vesnici a dost daleko od civilizace.

Celé muzeum obhospodařují po technické i komerční stránce pouze ve třech – spolu se svým synem a jedním mechanikem! Rád se baví s návštěvníky a poutavě vypráví o tom, jak ke kterému autu přišel a komu patřilo. Automuseum Junot se stalo oblíbeným cílem milovníků veteránů a výletů do přírody.

Prezident klubu sestavil se svými pomocníky bohatý program s průjezdem malebného středního Švýcarska. Návštěva největšího švýcarského kláštera v Einsiedeln a jeho unikátní knihovny zanechala hluboký dojem, stejně jako subtropický přivalový déšť, který pak následoval. Cesta trajektem přes jezero a návštěva velkoovocnářství s degustací šnapsů patřily k dalším atrakcím srazu.

Benzínové hovory se každý večer táhly hluboko do noci, protože se v plénu nacházelo několik vyslovených expertů jak na motory, tak na karoserie. Pánové Knecht, Maralík a další si s účastníky vyměňovali zkušenosti, adresy a doporučení na zručné renovátory, zrovna jako varování před nekvalitními dílnami. K partě expertů patří i René Berger, který se tatrami zabývá již od roku 1947. Přijel i tradiční účastník srazů, dnes 74letý Vláda Bibrdlík, fanda značky, který svou taturu zanechal za dramatických okolností v Československu v roce 1968 a dnes už žádnou nevlastní. Nikomu to nevadí a vždy je přijat s nadšením.

Už se těšíme na příští sraz, o jehož datu konání budeme včas informovat na www.tatra.ch. Na naší domovské stránce najdete i desítky snímků (a nejen) z tohoto srazu.

Text a foto Jiří W. Pollak

